

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeio, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Variæ in Ignatium tempestates excita[n]tur. Cap. XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

culis à turpi quæstu ad frugem & continentiam traducendis.

Varia in Ignatium tempestates excitantur.
Cap. XVI.

QVibus ille rebus dum Christi causam agit intrepide, multorum vitæ fit, odia simultatesque contraxit. In ijs aulicus quidam (cuius nomini parititur) eo tempore potens & graciosus, cum abductam à se mulierculam, quã misere deperibat, & in male nuptarũ, vt appellant, cœnobio collocatam ferre non posset; seuiore in dies concepta rabie, quam libido & amor incēdebat, ita demum exarsit, vt pœne furere videretur. Ac primum, facta manu, fenestras cœnobij lapidibus petere, custodes infestare, minari: deinde in Ignatium auctorem, & socios, in circulis cœtibisque omnia maledicta conferre, quin etiam ex occurso probris & contumelijs eosdem incessere; denique ad eos funditus euertēdos, improbißimas in ipsorum vitam calumnias dissipare; quæ domos primum nobilium circumlatæ, celebratæque sermonibus (quos partim

partim prona in deteri⁹ persuasio, partim v^asani illius artificium dolorque excitabat) ad Cardinales etiam, atque adeo ad ipsum Pontificem peruenerunt. Igitur vulgus, vt est pluma & folio leuius, quos nuper summa cum approbatione suspexerat, eosdem repente contemnere, & acerbiorre in dies odio execrari, & singulorum caput dira imprecatione defigere; prorsus vt iam non modo cum proximis agere, sed ne pedem quidem ianua tuto efferre possent. Principes vero, licet magna ex parte fictas criminationes putarent, tamen rati subesse profecto nescio quid, quod tantæ inuidiæ flammam foueret; vel immutata, vel certè labefactata in Ignatium voluntate videbantur. At Ignatius, quamuis à sua suorumque consuetudine multos abduci non sine rei Christianæ iactura cerneret; tamen ratus mitigari hominis ferociam posse, primo rem dissimulare, atque adeo officijs cum improbitate certare: deinde vbi malum serpere quotidie latius, & ipsa patientia corroborari audaciam sensit; non tam priuato dolore, quàm

P rei

rei publicæ detrimento permotus, ad
Summum Pontificem adiit, ab eoque
suppliciter impetrauit, vt criminum,
quæ sibi suisque denuo obijcerentur,
acre iudicium exerceretur ab Archi-
to Vicario, & Francisco Michaelio Vr-
bis præfecto. Ij, citatis omnibus ad
quos criminum vel suspicio vel con-
scientia pertinebat, ac per diligentem
inquisitionem calumniatoris fraude
comperta, Ignatium & socios non mo-
do absoluerunt lata sententia, sed etiã
debitis laudibus & honore verborum
extulerunt, increpito valde aduersario,
pœnaque proposita non leui, nisi à pe-
tulantia maledictisque desisteret. nã,
ne grauius in eum animaduerneretur,
Ignatio in primis deprecatore perfe-
ctum est. ita, quod antea semper, tum
quoque Ignatij sanctitatem illustrauit
hominum iniuria, & Deo duce, virtus
ac veritas, dum violatur, effulsit. Iisdẽ
fere insidijs postmodum appetitus I-
gnatius est à sacerdote quodam, qui
cum domum catechumenorum admi-
nistraret, ferre non poterat in ea regen-
da familia maiorem à loci præsidibus
Igna.

Ignatij rationem haberi, quàm sui. Sed miser, Ignatio silente, ac pro eodem orante, breui perfidiæ poenas dedit. atrocibus enim ant eactæ vitæ sceleribus iusto Dei iudicio patefactis, quæ ad eam usq; diem astute suppresserat; sacerdotio spoliatus, & perpetuo carceri additus est.

*Regimen feminarum à Societate depellit
Ignatius. Cap. XVII.*

INterea Elifabetha Rosella Barcinonensis, quæ Ignatij prima litterarum studia fouerat, Societatis IESV coalitæ & confirmatæ, fama commota, Romam ex Hispania contulit sese, partim vt Ignatium lōgo interuallo reuideret; partim etiã, vt vna cum quibusdam alijs pijs feminis ad normam illi atq; præscriptum ageret vitam. Atque Ignatius quidem, sospitem aduentum mulieri de se optime meritæ gratulatus est, & omnia officia detulit, quæ saluo religionis instituto præstare posset curam vero feminarum suscipere sese negavit posse, plurimis grauissimisq; occupationibus impeditum. At illa nihilominus instare; sanctissima veteris